

Et brev fra krigens tid

I krigen mod tyskerne i 1864 var der flere folk med fra vor egn, således Niels Rasmussen, født 8. november 1839 på Batumgaard, Rødding, (den 17. oktober 1894). Gennem et brev, som den unge Niels Rasmussen skrev til familien herhjemme, får vi hans oplevelse af tilbagetoget fra Dannevirke. Der gives heri udtryk for hans opfattelse af de ulykkelige forhold, og naturligt nok udtrykker han sin taknemmelighed over, at han slap uskadt under tilbagetoget.

Den unge Niels Rasmussen

Med lad brevet tale for sig selv:

Brev af 12. Febr. 1864.
Asserballe paa Als.

Kjære forældre og sødskende.

Da der i dag er liden Tid tilovers for mig, vil jeg benytte den til at skrive nogle faa Ord til Eder thi jeg kan godt tænke, at I venter at høre, hvorledes jeg har det; jeg kan nu ikke længere skrive om, at der bliver ingen krig, thi I har vel for længe siden hørt det, med Gud være lovet, at jeg kan lade Eder vide,

at jeg har Liv og Helsen, som er Hovedsagen. Jeg kan lade Eder vide, at Natten mellem den 2. og 3. denne måned blev vi blæst ud af Slesvig og kom ud til Skandserne for at tage imod tyskerne, men de kom dog ikke denne nat, og vi kom hjem igen hen over Middag, men vi havde kun været hjemme en Timestid, før vi kom ud igen, og da var første Bataillon af 11. Regiment i Slag med dem. De tabte ikke saa faa Mand, vi af anden Bataillon kom ikke med i slaget den Dag. Slaget ophørte hen ved Aften, og vi blev derude til Andendags Aften, vi kom hjem til Hvile om Natten, og om Morgenen den 5. kom vi igjen derud og var der hele Dagen, og om Aftenen fik vi Ordre til at retirere til Flensborg, men I kan tro det gjorde os ondt, at vi skulde forlade vort gode Dannevirke, thi vi forlod den ikke paa den Maade, at de slog os derfra, men det var paa en anden Maade, som ingen af os ved. Vi marcherede da fra Skandserne Kl. 10 denne Aften, og vi kom til Flensborg paa en mil nær til Middagen den 6. dennes. Da var Tyskerne os saa nær, at vi kom i Slag der, og der var jeg med den første Gang at høre paa Kuglernes Hvinen. Den Dag faldt der ikke uden een Mand af vort Camp. Slaget ophørte ligeledes ved Aftenen, men vi blev derude til hen paa Natten, omtrent Kl. 2. Da marcherede vi derfra og igennem Flensborg, og vi blev ved til Sønderborg paa Als, hvor vi kom den 7. hen imod Aften. I kan tro det var en haard Tur at marchere to Nætter og Dage uden Hvile og slaas mod Tyskerne paa Vejen, men vi maa takke Gud for et godt Helsen i saadan en Tid.

Dagen efter gik vi fra Sønderborg og her til Asserballe som er en Landsby her paa Als, og i den Tid, vi har været her, har vi haft det meget godt, og vi ønsker alle at blive her,

men der er Tale om, at vi skal tll Fredericia, og hvad vel ogsaa kan ske, før vi ved af det, thi det gode varer alletider kun kort. Siden vi kom der, har vi ogsaa været i Ro og ikke hørt til, hvad det bliver til. Der er jo meget Sne paa Jorden og haard Vinter, saa det er ikke godt at færdes i Marken.

Nu vil jeg ende min Skrivelse til Eder for denne Gang med de venligste Hilsener til Jer alle sammen, jeg er frisk og rask, og jeg vil ønske, at det kunne vedvare, til vi engang kan komme til hinanden igen. Jeg kan hilse Eder fra Ole, som ogsaa har Helsen. De andre Bekendte har jeg ikke hørt noget til, hverken ondt eller godt men hører I noget til dem hjemme, saa lad mig vide, hvordan de har det. Jeg beder Eder at hilse Trine (søsteren) og gode venner fra mig. Levvel det ønskes af mig.

Niels Rasmussen

Fra

"Årsberetningen fra Tjele Lokalhistorisk Arkiv, 1985.